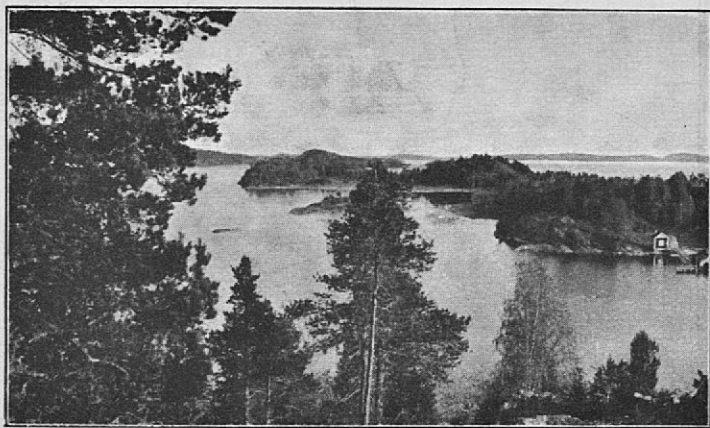

H. Turistiking.

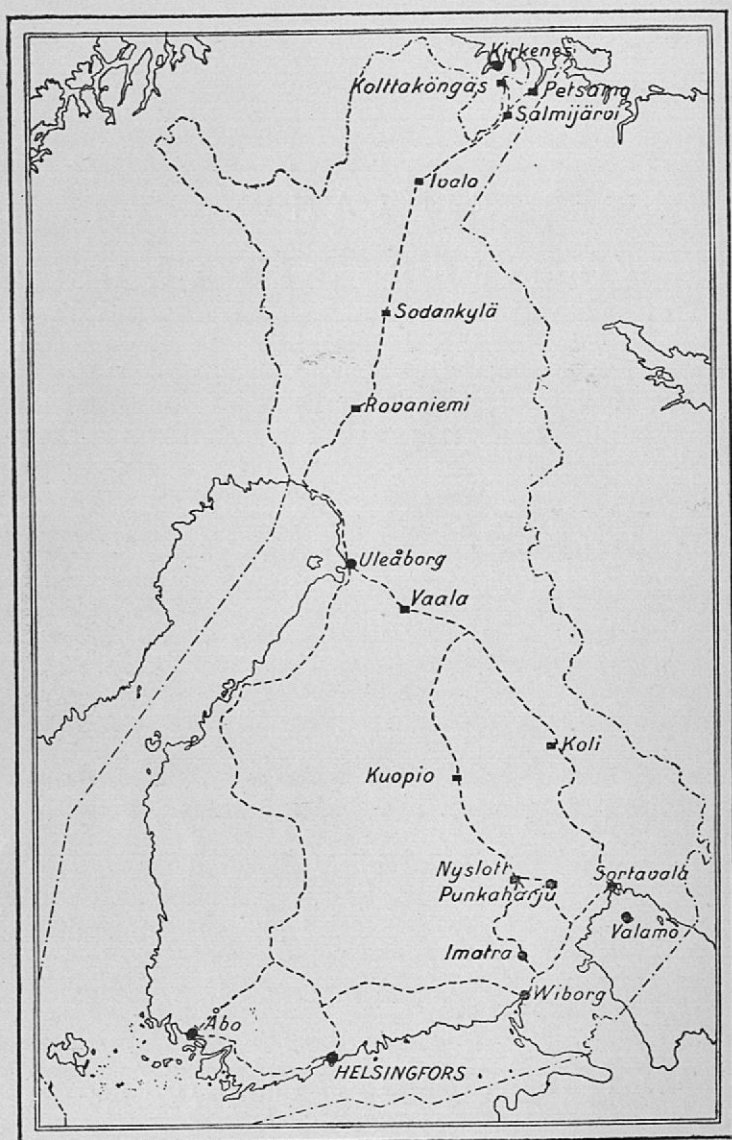
FINLAND
SOM TURISTLAND

TURISTFÖRENINGENS PUBLIKATION N:o 286

HELSINGFORS

1927

Kartskiss utvisande de mest frekventerade turistlederna. ■ i texten föreslagna hotell och härbärgen.

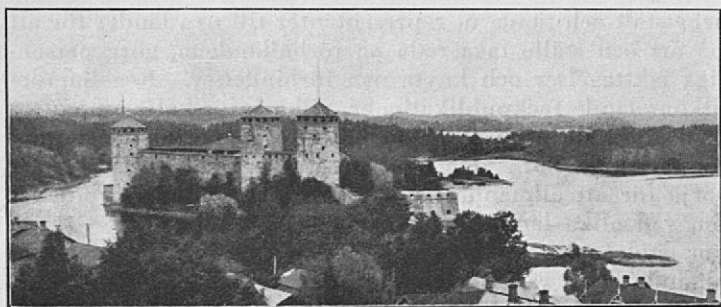
Liksom på de flesta andra områden hava även förhållandena inom turistväsendet efter världskriget undergått en väsentlig förändring. Före 1914 hade turistväsendet varit föremål för större uppmärksamhet från statens sida blott i några få av de av främlingar mest besökta länderna. Så inrättades t. ex. i Österrike inom departementet för offentliga arbeten redan år 1908 en särskild sektion för turisttrafiken med en budget på 500,000 österrikiska kronor, vilken summa sedermera betydligt ökades, i Frankrike grundade Millerand, som då var handelsminister, år 1911 „Office national du Tourisme” och i Schweiz understödde staten på olika sätt „främlingsindustrin”. De flesta europeiska länder hade dock redan långt före världskriget sina officiella, antingen direkt av staten eller av statsunderstödda organisationer underhållna byråer, vilkas uppgift var att sköta propaganda- och upplysningsarbetet utåt i motsats till de egentliga turistföreningarna eller „touring clubs”, vilka huvudsakligen arbetade för utvecklingen av rese- och turistförhållandena inom sina respektive länder och för väckande av intresse bland egna landsmän för resor inom landet med ändamål att lära känna detsamma och dess folk.

Hela vidden av „turistindustrins” betydelse för de stora turistländerna framgick klart först under de närmaste på världskriget följande åren, då man nominellt återgått till normala förhållanden, men det ännu rådande kaotiska tillståndet, osäkerheten inom alla områden, pass- och andra restriktioner etc. verkade att de väntade utländska resandena uteblevo. För att giva ett begrepp om vad turismen betyder för budgeten i ett land som t. ex. Frankrike må nämnas, att enbart amerikanarna år 1925 därstädes depenserade icke mindre än 226,160,000 dollars (Fmk 9,046,400,000).

Det av kristiden överallt i världen framkallade livliga intresset för ekonomiska frågor hade till följd, att även

turistväsendet med alla dess utgreningar blev föremål för en mera ingående uppmärksamhet än någonsin tillföre. I de flesta länder tillsatte regeringarna kommittéer för att utreda hithörande frågor, nya livskraftiga organisationer bildades och vittsyftande praktiska åtgärder vidtoges överallt. Några få belysande exempel må här nämnas. I Italien grundades sålunda på statens initiativ „Ente Nazionale delle Industrie Turistiche”, som numera vuxit ut till en jätteorganisation kontrollerande hela turisttrafiken och den utländska reklamen för Italien. Franska handelsdepartementet sände ut en representant för att på ort och ställe studera amerikanarnas smak, vanor och behov och för att i detalj sätta sig in i amerikanskt hotellväsende och amerikansk organisation inom turistväsendet. Svenska kommunikationsministeriet har tillsatt en femmannakommitté av sakkunniga för att utreda frågan om ett ändamålsenligt ordnande av upplysningsverksamheten och turistreklamen i utlandet och Svenska Turistföreningen sände ut sin sekreterare på en tre månaders studiefärd till U. S. A. närmast för att studera förhållandena och organisationen i de stora nationalparkerna, vilka under några få sommarmånader besökas av och härbärgera närmare 2,000,000 besökande. Fackskolor för utbildande av duglig personal för olika grenar inom „turistindustrin” hava upprättats i olika länder och, där skolor för utbildande av yrkeskunnig hotellbetjäning icke tidigare funnits, hava sådana grundats, senast under fjolåret i Norge och Sverige, o. s. v. Turistväsendet har till och med gjorts till föremål för akademiska studier i det att vid Roms universitet senaste år inrättats en professur i ämnet och vid några amerikanska universitet meddelas undervisning i hotellvetenskap.

Samtidigt med att de skilda länderna bedriva en allt livligare propaganda utomlands och utföra ett intensivt arbete för utveckling och förbättring av förhållandena hemma hos sig i akt och mening att draga till sig största möjliga antal resande från andra länder, att ställa det bekvämt och trivsamt för dem och bibringa dem ett fördelaktigt intryck av landet (detta naturligtvis i syfte att förtjäna det mesta möjliga på dem, locka dem att utsträcka sin vistelse i landet till det längsta möjliga och hos dem befästa lusten att återkomma) gör sig en allt starkare tendens till internationellt samarbete — man kunde nästan tillägga kontroll

Nyslott. Utsikt från det planerade hotellet.

— gällande. Ett flertal sammanslutningar mellan de skilda europeiska ländernas turistorganisationer, officiella upplysningsbyråer, resebyråer, automobilklubbar, hotellföreningar och andra liknande institutioner hava bildats och verka för en enhetlig utveckling av reseförhållandena i vår världsdelen. Det skulle föra för långt att här närmare redogöra för dessa organisationers arbetsmetoder och program. Denna strävan till internationell kooperation har sina rent praktiska orsaker och har framkallats av ett verkligt behov. Den konservatism, som före världskriget rådde även inom reselivet, har fått vika för de moderna strömningarna. Människorna hava blivit rörligare och känna behov av att komma ut ur den under krigstiden påtvungna isoleringen, vyerna hava vidgats, nya intressen tillkommit. De stora omvälvningarna hava riktat uppmärksamheten på nya länder och orter, om vilkas existens man tidigare ej hade en aning. Förr reste man mest i rekreationssyfte och valde de gamla, välupptrampade stigarna, nu reser man lika mycket för att se och studera något nytt. Nutidens jäktande liv verkar även, att mången begynt söka sig till från den vanliga omgivningen fullkomligt avvikande förhållanden, för att där söka vederkvickelse för nerverna. Med de år för år mer utvecklade och snabbare kommunikationerna spela även avstånden en allt mindre roll. En följd av att fältet vidgats är, att informationsväsendet beträffande rese-möjligheter i olika delar av världen tvungits in på nya banor och blivit betydligt effektivare än förr. För att kunna tillfredsställa allmänhetens växande behov av upplysningar hava de stora resebyråerna nödgats börja bearbeta nya

arbetsfält och sända ut representanter till nya länder för att på ort och ställe taga reda på förhållandena, göra personliga iakttagelser och knyta nya förbindelser. Regelbundet utkommande fackpublikationer, vilka införskaffa uppgifter från alla håll, utgivas för att hålla resebyråerna au courant med vad de böra veta och ett otal periodiska tidskrifter sörja för att allmänheten icke behöver sväva i okunnighet om vad olika länder och orter hava att bjuda på — n. b. om länderna äro smarta nog att sköta om att de bliva omnämnda och i rätt tid lämna uppgifter om sig.

Turistväsendet följer samma lagar som all annan ekonomisk verksamhet. Man måste själv sörja för att få sin vara ut i marknaden, göra reklam för den hos publiken och bjuda ut den hos återförsäljarna. Men varan bör vara fullgod för att kunna stå konkurrensen, en vara som en gång råkat i vanrykte såsom underhållig är ohjälpligen ur spelet. Möjligheterna för att arbeta sig in på turistmarknaden hava aldrig förr varit så gynnsamma som nu för de mindre och nyare länderna — men å andra sidan har risken heller aldrig varit så stor. Härmed komma vi osökt in på frågan om

Finland som turistland.

Detta problem blir för vart år som går allt mera brännande och fordrar en snar lösning i den ena eller andra riktningen. Antingen skola vi kasta oss in i konkurrensen och rusta oss därför, eller ock måste vi finna oss i att bliva lämnade helt utanför och bära följderna.

Finland som turistland kan karaktäriseras med några få ord: landet äger stora naturliga betingelser, men saknar ännu nästan fullständigt de flesta av de viktiga faktorer, vilka utgöra grundbetingelsen för att turistväsendet skall kunna taga fart, utan vilka det aldrig kan upptaga konkurrensen med andra på området mera utvecklade länder t. o. m. sådana, där de naturliga förutsättningarna äro mindre. Vi äga ett rikt råmaterial, av vilket ett turistland kan byggas upp, men det är ännu obearbetat, har ur turist-synpunkt knappast större värde än pärlan i musslan, som ligger på havets botten.

Punkaharju.

Om turistväsendets betydelse för ett land och dess folk har man ännu hos oss ett ytterst dunkelt begrepp och blott få hava tänkt sig in i saken. Frågan kan ses ur olika synpunkter. Man kan lägga tyngdpunkten på dess ideella sida eller ock se den ur ekonomisk synvinkel. I vartdera fallet hava vi att göra med tvenne olika kategorier av turister: de inhemska och de utländska.

„Känn ditt land!” är icke en tom fras, det är en nödvändig förutsättning för alla, vilka önska med framgång arbeta för sitt folks framåtskridande och deltaga i det allmänna livet antingen det gäller politiska, kulturella eller ekonomiska frågor. Utan en grundlig kännedom om sitt land och sitt folk, dess förhållanden, sedvänjor och tänkesätt är ingen i stånd att bilda sig en riktig uppfattning i dagens frågor, att värdesätta olika strömningar. Den individuella utvecklingens alfa och omega är umgänget med främmande människor, ett ömsesidigt utbyte av tankar och idéer, inhämtandet av kunskap om andras rön på olika områden, insamlandet av egna erfarenheter. Om man blott rör sig inom sin egen lilla krets, aldrig kastar en blick bortom hembygdens horisont, steltnar sinnet i små fördomar, man blir trångsynt och intolerant mot allt som verkar främmande och ovanligt. Genom att färdas bland nya människor med andra tänkesätt, se andra trakters seder och bruk, vidgas ens syn och lär man sig respektera och värdesätta andra åsikter, tänkesätt och sedvänjor, lär sig förstå orsaken till att människor och förhållanden utvecklas olika i en omgivning olik ens egen. Intet är i samma

grad ägnat att bortslipa kantigheter, avlägsna vanföreställningar och giva nya impulser som resor, antingen de företagas i studiesyfte eller enbart för rekreatiönsändamål.

För ett nytt och okänt rike som Finland kunna främlingsbesöken bliva av stor politisk betydelse. Ett personligt besök är av mångfaldigt större vikt ur propagandasynpunkt än de bästa tidningsartiklar, föredrag och broschyrer. Det personligt erfarna blir en levande kunskap, som väcker håg att lära mera, och de personer, som en gång besökt landet och lärt att värdera det, följa sedan alltid med intresse och sympati med dess utveckling. Men t. v. är dock utlänningens personliga bekantskap med vårt land ett tveeggat svärd och kan lätt hava en motsatt verkan än den vi skulle önska.

Turismens nationalekonomiska betydelse är tvåfaldig: genom att förmå den inhemska publiken att mera än hittills varit fallet resa i eget land i st. f. till främmande länder förhindras exporten av inhemskt kapital ur landet, genom de utländska turistbesöken tillföres landet utländskt kapital utan återbetalningsskyldighet. Följande siffror giva ett begrepp om vilka summor det gäller även i vårt lilla land. Enligt den officiella statistiken för år 1924 depenserade finnarna under resor i utlandet sagda år Fmk 122,000,000 och utländska resande i Finland Fmk 106,000,000. År 1925 vände sig bladet till vår fördel, i det att finnarnas utländska resor beräknades till Fmk 108,000,000 och inkomsten av utlänningarnas resor i Finland till Fmk 128,000,000. Resultatet för 1926 är åter sämre: siffran har för finnarnas vidkommande gått upp till 114,000,000 och för utlänningarna sjunkit till 110,000,000. Vågen, som nu befinner sig nästan i jämviktsläge, kunde lätt fås att giva utslag till vår fördel. Några tusental utländska turister mera till vårt land och flera turistresor av egna landsmän inom eget land med ty åtföljande färre rekreatiönsresor till utlandet och vi skulle utan svårighet komma till ett överskott på 50,000,000, vilket alltid skulle betyda något för vår betalningsbalans.

Nämnda mål kunde lätt nås och med tiden betydligt överskridas blott ändamålsenliga åtgärder i tid vidtogos. Till att börja med måste ett par huvudruter genom landet iordningställas.

Koukunvirta. Farleden Nyslott-Kuopio.

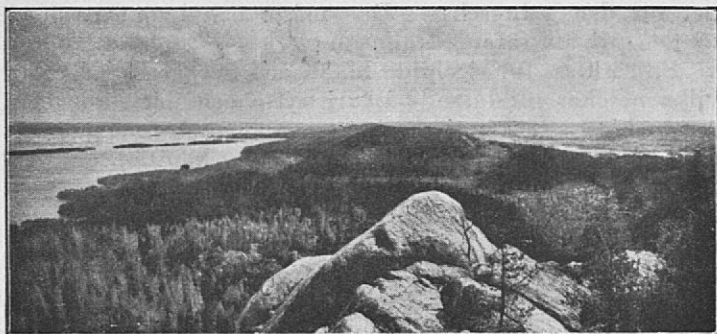
Våra kommunikationer gå an och utvecklas år för år till det bättre. Härbärgeringsfrågan är den stora stötestenen, våra hotellförhållanden utgöra det stora och tillsvidare oöverstigligen hindret för all vidare utveckling av turistväsendet i landet, de äro orsaken till att ingen propaganda kan bedrivas i utlandet, att vårt rykte och anseende som kulturland stå på spel.

Med undantag av några få hotell i våra största städer äro de hostäder, vilka stå de resande till buds, under all kritik och fylla ej ens de elementäraste anspråk på bekvämlighet och hygien. Dessutom äro de alldeles otillräckliga för att härbärgera t. o. m. den nuvarande resandeströmmen. Våra hotellförhållanden hava redan så ofta varit föremål för kritik, att det är onödigt att här närmare ingå på frågan om bristerna i vårt hotellväsen och orsakerna till dem. Men några ord om den menliga verkan sagda förhållanden medföra kunna vara på sin plats.

En stor del av våra egna landsmän, av dem som hava tid, råd och lust att resa, hava dragit sig för att resa i eget land, icke så mycket av brist på intresse och lust som fastmer för att de, så snart de kommit utom landets gränser till länder med högre rese- och hotellkultur, haft det på allt sätt bekvämare. Främlingsbesökens betydelse som ett led i propagandaarbetet för ett lands bekantgörande berördes redan. En främling bedömer främst ett lands kulturnivå efter vad han i första hand kommer i beröring med. Det fördelaktiga intryck han eventuellt kunde få av

vår kultur i övrigt neutraliseras under nuvarande förhållanden i betänklig grad av intrycken från våra hotell. En främling vill icke vara oartig mot det land, vars gäst han är, och uttrycker därför mest blott i allmänna ordalag sin förtjusning över landets naturskönhet etc. Han förtiger sina mindre angenäma erfarenheter och besluter i sitt stilla sinne att icke komma igen. Blott en och annan hetlevrad resenär, som råkat särskilt illa ut, kommer efter slutad rundresa genom landet upp till Turistföreningens byrå och lättar sitt sinne. Men på omvägar kan man ofta få veta mera. Så meddelade t. ex. en av Turistföreningens korrespondenter i U. S. A. helt nyligen, att de amerikanska delegerade, vilka deltog i K. F. U. M:s världskongress i Helsingfors senaste sommar och sedan gjorde en rundresa i landet, på det bestämdaste avråda sina landsmän att resa till Finland på grund av de usla hotellförhållandena. Av utländska fackmän, vilka besökt vårt land och vilka förstå att en saklig kritik är till större nytta för oss än ett vagt beröm, får man ofta höra bäska sanningar, men även några tröstens ord. De äro alla ense om att landet har mycket av intresse att bjuda på och stora utvecklingsmöjligheter och förundra sig enstämmigt över att så litet göres för dessas utnyttjande. En av dem, direktören för Algemeene Nederlandsche Vereeniging voor Vreemdelingenverkeer och generalsekreterare för Congrès International des Associations Officielles de Propagande Touristique, van Deventer, slutade sin kritik med orden: „men lyckliga ni, som ha möjlighet att börja från början och ordna det hela efter en enhetlig plan och icke behöva tänka på att rätta under årtionden begångna misstag.”

Att intresset för resor till de nordiska länderna överallt i utlandet nu är större än någonsin tidigare, står utom allt tvivel. Rese- och upplysningsbyråerna ute i Europa, vilka ännu för ett par år sedan totalt ignorerade oss, an hålla numera flitigt om upplysnings- och reklammaterial från Finland för sina kunders räkning och förvåna sig över, att de ej få vad de vilja hava. Cooks byrå har i år inrättat en filial i Stockholm, vilket är ett tydligt bevis på, att den emotser en ökad frekvens till nordén, och en representant för firman har nyligen besökt Finland för att med våra järnvägar, ångbåtsbolag och hotell träffa överenskommelse om rundresor i vårt land. Finland kommer i år för

Utsikt från Ukko-Koli.

första gången in i Cooks program för resor i Europa och flera av Atlanterlinjerna hava i sina för instundande säsong för Amerika avsedda prospekt upptagit också vårt land.

De senaste par årens erfarenhet visar med all önskvärd tydlighet, att en målmedveten och ändamålsenligt skött propaganda, även i mindre skala, otvivelaktigt skulle tillföra oss ett avsevärt ökat antal utländska turister. På grund av de oöverstigliga hinder härbärgeringen av en större resandeström skulle möta, har Turistföreningen, fullt medveten om den obotliga skada vårt land genom en ovederhäftig propaganda skulle tillfogas, tills vidare helt underlåtit att bedriva någon reklam utom landet för Finland som turistland och inskränkt sin verksamhet till att vägleda och på allt sätt hjälpa dem, som av eget initiativ och på egen risk besöka landet. Det oaktat är främlingsströmmen stadd i stadig tillväxt. Vi stå nu inför valet att antingen omedelbart vidtaga mått och steg för att tillgodose våra gästers behov och utnyttja situationen till vår fördel, eller ock finna oss i att se våra chanser fördärvas för en lång tid framåt, vilket vi säkert snart bittert skulle få ångra.

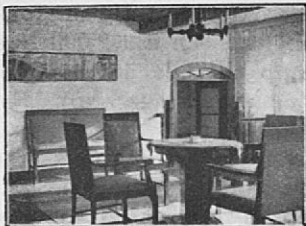
Om hotellelandet i våra städer vore mycket att säga. Om man betänker i vilken grad den allmänna standarden i fråga om bostäder under det senaste decenniet stigit, är det en gåta, att framåtskridandet på hotellområdet gått så långsamt. Städernas hotellfråga ligger dock utanför äm-

net för denna broschyr. Den måste och kan även lösas av den privata företagsamheten.

En särklass för sig bilda hotell och härbärgen på orter, vilka besökas uteslutande i turistsyfte och där säsongen i regeln blott sträcker sig över ett par, högst tre månader av året. Man kan aldrig räkna med, att det kapital, som nedlägges på dessa inrättningar, skall avkasta någon direkt ränta eller medel för amortering. Man får vara nöjd om själva rörelsen går ihop och lämnar tillräckligt överskott, för reparationer. Det är därför otänkbart, att privata personer skulle komma att intressera sig för uppförande eller drift av sådana hotell. Kapitalet, som nedlägges på dessa inrättningar, får dock icke betraktas som dött. Tidsenliga härbärgen på i turistiskt hänseende viktiga orter äro ett livsvillkor för att reselivet skall kunna taga fart och överhuvud taget alls existera. Att landet i sin helhet drar nytta av dem är utan vidare klart. Vi behöva blott tänka på vilken skillnad det gör enbart för våra järnvägar, om de utländska turisterna måste vända om redan efter ett kort besök i landets huvudstad, eller om det är så ordnat, att de kunna ledas på veckolånga turer genom hela landet. I andra länder har man redan för länge sedan insett detta förhållande och såväl stat, järnvägsförvaltningar som olika andra institutioner hava själva anlagt och frikostigt understött inrättandet av detta slags hotell och härbärgen. Ett slående bevis för huru man betraktar saken t. ex. i Kanada är, att Canadian Pacific Railway på natursköna och intressanta platser vid banan inrättat stora turisthotell (21 hot. 1918), vilka kostat bolaget över 155,000,000 francs. Driften av dessa hotell går med en årlig förlust av 100,000 à 200,000 francs per hotell. Bolaget fortsätter dock utan tvekan på den en gång inslagna vägen och anser det hela som en lönande affär i betraktande av de genom den ökade resandefrekvensen stegrade biljettrnaderna. — Abisko turiststation i svenska Lappland torde hava kostat Svenska Turistföreningen något över 300,000 kronor i uppförande och inredning. Stationen möjliggör besök och vistelse i storslagna ödemarks- och fjälltrakter, till vilka ingen annars skulle falla på tanken att begiva sig. Den besökes årligen av i runt tal 1,800 personer, av vilka ett stort antal äro utlänningar, vilka således inresa till landet genom södra Sverige. Om man tar Stockholm som utgångspunkt för resan och räknar

Matsalen.

Vaala Hotell.

Övre hallen.

med andra klass biljettpris utan sovvagnsavgift, kommer man till en extra inkomst för svenska statsjärnvägarna av 199,000 kronor om året. — De av Turistföreningen i Finland på Koli disponerade, alldeles otillräckliga och mycket primitiva byggnaderna kunna enligt gällande pris uppskattas till c:a 250,000 mark. Om desamma icke existerade, skulle orten besökas av kanske ett par tiotal personer per sommar. Nu uppgår antalet resande från andra orter till c:a 2,500. Vi kunna med säkerhet antaga, att minst 1,000 av dessa komma från Helsingfors eller lika långt från Koli belägna orter. Räkna vi blott med tredje klass biljettpris finna vi, att trafiken på Koli årligen tillför våra järnvägar 248,000 mark i biljettlösen enbart från dessa långväga resande. Således 100 % per år av anläggningens värde. Att Turistföreningen underhåller trafik på Ule älv tillför våra järnvägar c:a 500,000 mark årligen i biljettinkomster.

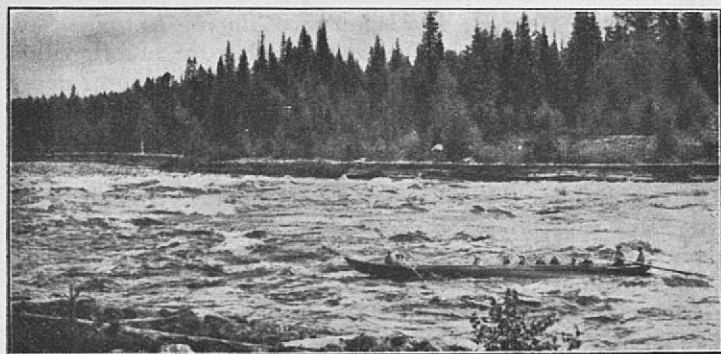
På grund av att ingen ordentlig statistik över turisttrafiken förts hos oss är det svårt att framlägga några alldeles exakta siffror, såsom t. ex. fallet är i Norge, där utlännignarnas depenser noggrant kunna beräknas på grund av tillgängliga statistiska uppgifter. Av de c:a 22,000 utlännigar, vilka senaste år besökte vårt land, kan man anse att c:a 10,000 voro turister. Enligt vår officiella statistik utgävo främlingarna hos oss c:a 5,000 mark per person, vilket är en synnerligen försiktigt angiven siffra (i Norge beräknas varje utlännings utlägg till det dubbla eller 1,000 kronor) om man betänker att i biljettavgifter till finska rederier redan betalas Fmk 2,160 och Fmk 4,080 för resa tur och retur från resp. Stettin, Hull. Landets inkomst av dessa 10,000 främlingar uppgick således lågt beräknat till Fmk 50,000,000 mark. — Största delen av dem

besökte blott Helsingfors, c:a 3,000 beräknas hava besökt Imatra och c:a 2,000 begåvo sig längre in i landet. Ända upp till Ule älv kommo c:a 500 (30 % av hela antalet forsbåtspassagerare). För järnvägsbiljetter utgåvo dessa turister i runt tal Fmk 1,800,000.¹⁾ Med nuvarande hotellresurser skulle plats icke hava kunnat beredas för flera resande i landsorten. Skulle däremot ändamålsenligt uppförda, tillräckligt stora, snyggt inredda hotell på lämpliga platser stå till förfogande, råder intet tvivel om, att icke samtliga dessa 10,000 personer skulle göra en rundresa genom landet. Statens inkomster av försålda järnvägsbiljetter skulle härigenom stiga från 1,800,000 till c:a 6,800,000²⁾ mark per år för dessa turister, vilkas vistelse även skulle förlängas med c:a 10 dagar, medförande en avsevärt ökad inkomst för landet med ty åtföljande ökade skatter till staten. Genom lämplig reklam kunde antalet utländska turister lätt fördubblas. Landets inkomst av de utländska turisterna skulle under dessa förutsättningar komma att stiga till 100,000,000 mark. Förbättrade hotellförhållanden skulle självfallet även verka, att den inhemska turistfrekvensen i betydlig grad stegrades medförande en motsvarande ökning i järnvägarnas och övriga kommunikationsinrättnings omsättning.

Vad bättre kommunikationer i förening med litet reklam betyda för en rut visa erfarenheterna från Lappland

¹⁾ 500 biljetter Helsingfors—Viborg—Imatra; Punkaharju—Nyslott; Kuopio—Kajana; Uleåborg—Helsingfors	
å 507:50	Fmk 253,750
1,500 biljetter Helsingfors—Imatra—Sordavala—Nyslott—Helsingfors å 399:—	
	„ 598,500
1,000 biljetter Helsingfors—Imatra—Helsingfors å 352:—	
	„ 352,000
2,500 biljetter Åbo—Helsingfors—Åbo å 146:—	
	„ 365,000
	„ 1,569,250
6,000 sovplatser å 50:—	
	„ 300,000
	<hr/> Fmk 1,869,250

²⁾ 5,000 biljetter å 507:50	
	Fmk 2,537,500
5,000 biljetter Helsingfors—Viborg—Imatra; Punkaharju—Sordavala Vuonismahti—Nurmes—Vaala; Uleåborg—Helsingfors å 580:—	
	„ 2,900,000
2,500 biljetter Åbo—Helsingfors—Åbo å 146:—	
	„ 365,000
	„ 5,802,500
20,000 sovplatser å 50:—	
	„ 1,000,000
	<hr/> Fmk 6,802,500

Turistbåt på Ule älv.

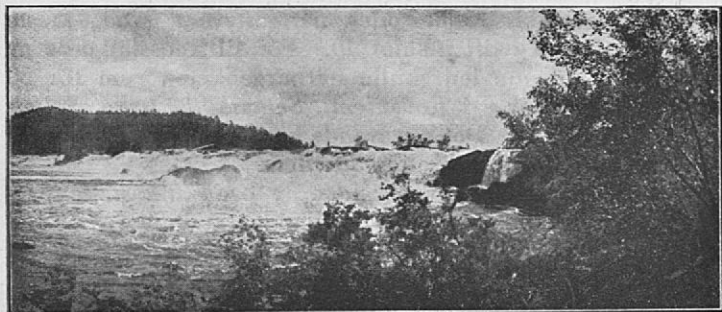
och Petsamo. Enligt statistik förd på Turistföreningens härbärke i Ivalo, uppskattades antalet resande, som där övernattade år 1923, således samma år som föreningens härbärgen i Lappland grundades, till 300 personer. Följande år steg antalet till 600, 1925 till 1,200 och 1926 till närmare 2,000 personer.

Såsom av ovanstående framgår, utgör turismväsendet, fränsett dess betydelse för landets bekantgörande, en inkomstkälla, som ej är att förakta. Men liksom vid all annan ekonomisk verksamhet är det nödvändigt att kapital nedlägges i företaget, för att det skall bära frukt. Kapitalet måste i detta fall nedläggas i turisthotell och -härbärgen, vilka icke giva någon direkt avkastning åt innehavaren, men däremot betydligt öka statens inkomster. Då det således blir staten, som kasserar in „räntorna”, är den även den enda som har intresse av att försträcka kapitalet. Ingen annan kan göra det räntebärande för egen räkning. För att staten skall draga största möjliga nytta av turisternas resor, böra dessa naturligtvis förmås att beresa så långa sträckor som möjligt. I Finland har naturen visligen inrättat det så, att våra sevärda orter ligga spridda i vitt skilda delar av landet, och befinna vi oss således i det lyckliga läget, att kommunikationsväsendets och turisternas intressen helt sammanfalla.

De orter, vilka för närvarande äro viktigast som övernattningsställen och uppehållsorter för turisterna och således i främsta hand böra få sina hotellbehov tillgodosedda,

äro: *Imatra, Nyslott, Punkaharju, Valamo, Kuopio, Koli* och *Vaala*. På *Imatra* äger staten redan ett hotell, vilket med smärre förändringar i dispositionen av rummen i nedre våningen, en grundlig utgallring av odugliga inventarier och dessas ersättande med nya kan bli bra. — *Nyslott* är huvudsakligen en genomfartsort, men på grund av sitt läge som knutpunkt för järnväg och flera stora ångbåtslinjer samt sina sevärdheter dock i behov av ett turisthotell rymmande 40—50 personer. Detta hotell bör förläggas till stadsdelen mitt emot *Olofsborg* med utsikt över slottet. — Den största och dyrbaraste anläggningen erfordras på *Punkaharju*. Hotellet här bör kunna härbärgera minst ett hundratal gäster. Den enda lämpliga platsen är den, där det gamla statshotellet nu ligger. Detta sistnämnda, som numera är alldeles olämpligt för sitt ändamål, bör således rivas. — *Valamo* med sin underbara natur och sina intressanta byggnader utövar en synnerligen stor dragningskraft på alla turister, såväl inhemska som utländska. I hotellet här finnes mer än tillräckligt utrymme, men inredning och skötsel böra helt förnyas och omläggas. Här om måste underhandlas med munkarna och någon för alla parter tillfredsställande överenskommelse fås till stånd. — *Kuopio* kommer i samma kategori som *Nyslott*. Här skulle behövas ett lämpligt härbärge med rum för några tiotal resande uppe på *Puijo* för dem, vilka önska stanna en dag över på orten. — Vad *Koli* angår vore det lämpligast att bygga enligt den i de amerikanska nationalparkerna tillämpade principen med en huvudbyggnad innehållande restaurang, samlingsrum och köksavdelning samt ett antal enkla små stugor inrymmande envar ett par resanderum. Härigenom bleve det möjligt att utan större kostnader utvidga „lägrets” kapacitet att härbärgera de besökande i den mån dessas antal växte. Bostadsfrågan på *Koli* bör vara ordnad när den nya banan *Nurmes—Vaala—Uleåborg* blir färdig. — Turistföreningens nuvarande hotell i *Vaala* är inrymt i en för ändamålet förhyrd byggnad. Denna borde inköpas och utvidgas eller, om detta icke skulle låta sig göra, en ny byggnad uppföras.

Några lyxhotell i kontinental stil behöva vi icke. Vad som fordras är ändamålsenligt uppförda, enkelt men smakfullt inredda hotell med ett tillräckligt antal sovrum, en stor hemtrevligt inredd hall eller sällskapsrum, förnuftigt

Menikka fall i Pasvik älv.

planerade ekonomie-, köks- och restaurangavdelningar. Den enda lyxen bör bestå i goda sängar, riklig tillgång på vatten, helst rinnande varmt och kallt, badrum och W. C.

Dessa hotell böra icke arrenderas ut åt affärsidkare, i vilkas intresse det låge att suga den största möjliga förtjänst ur dem. Huvudsaken är, att skötseln blir förstklassig och kan tjäna som modell för privathotellen, vilka snart skulle se sig tvungna att höja sin standard. Publiken skulle lära sig vad den har rätt att fordra av ett enkelt men välskött hotell och icke mera finna sig i vad som helst, såsom nu är fallet.

Förutom på ovannämnda orter böra härbärgen uppföras vid leden *Rovaniemi—Petsamo*. Denna rut skulle, lämpligt ordnad, bliva av stor betydelse för den internationella turisttrafiken. Massor av turister av alla nationaliteter söka sig upp längs norska kusten till Nordkap och midnattssolen. Under nuvarande förhållanden äro de tvungna att återvända samma väg de kommit. Leden genom finska Lappland skulle öppna nya möjligheter för dem. För samma kostnad skulle de kunna göra en rundresa genom hela Finland upp till Ishavskusten och sedan ned genom Norge eller vice versa. Härav skulle utan tvivel en stor del av Nordkapsfararna med tiden begagna sig. Trots att ingen reklam gjorts för denna rut hava dock utlänningar redan i stor skala begynt använda sig av densamma. De härbärgen Turistföreningen redan underhåller i Lappland äro alldeles för smått tilltagna även för den nuvarande trafiken. Exempelvis må nämnas, att härbärget i Ivalo, vilket är

avsett för ungefär 15 personer, nattgästernas antal senaste sommar ofta steg till inemot 40. För tillfredsställande av behovet vid denna led skulle härbärgen med rum för 20 à 30 gäster behövas i *Rovaniemi, Sodankylä, Ivalo, Salmijärvi* och *Petsamo*. Det nuvarande härbärget i *Kolttaköngäs* (*Boris-Gleb*) borde dessutom utvidgas.

Kostnaderna för realiserandet av ovan utkastade program hava beräknats stiga till följande:

Byggnader:

Hotellbyggnad av sten på Punkaharju	Fmk 3,800,000
” ” ” i Nyslott	” 1,900,000

Koli:

Om- och tillbyggnad av Kolin Tupa	” 150,000
10 st. stugor om 2 rum à Fmk 14,000	” 140,000
Bekvämlighetsinrättningar o. bad & dusch ..	” 30,000
Vattenledning	” 30,000
Hotellbyggnad på Puijo	” 400,000
Hotellbyggnad av trä i Vaala	” 1,000,000
” ” ” i Rovaniemi	” 600,000
” ” ” i Sodankylä	” 600,000
” ” ” i Ivalo	” 600,000
” ” ” i Salmijärvi	” 600,000
” ” ” i Petsamo	” 800,000
Tillbyggnader på Kolttaköngäs	” 300,000

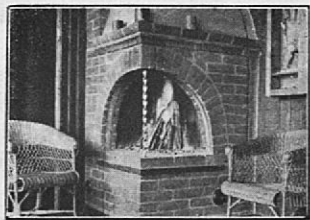
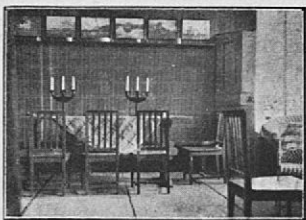
Fmk 10,950,000

Inventarier:

Inventarier till Punkaharju	Fmk 800,000
” ” Nyslott	” 300,000
Komplettering av inventarierna på Koli	” 100,000
Inventarier till Rovaniemi	” 200,000
” ” Sodankylä	” 200,000
” ” Ivalo	” 200,000
” ” Salmijärvi	” 200,000
” ” Petsamo	” 200,000
Kompletter. av inventarierna i Vaala	” 100,000
” ” inventarierna i Kolttaköngäs ..	” 100,000

Fmk 2,400,000

Härbärgeringsfrågan skulle således kunna ordnas för en kostnad av i runt tal Fmk 14,000,000. Såsom redan tidi-

*Interiörer från Turistföreningens härbärke i Kolttaköngäs
(Boris Gleb).*

gare påvisats, skulle denna summa inom förloppet av ett par tre år amorteras enbart genom av turisttrafiken betingade merinkomster för järnvägsbiljetter och skatter. Landet skulle per år taga in den mångdubbla summan.

Det uppsving turisttrafiken trots allt hos oss tagit under de senaste åren har haft till följd, att allt större krav ställts på Turistföreningens verksamhet. Föreningen har fått bära hela bördan av ett arbete, vilket i andra länder är uppdelat på många händer, och utgifterna för grenar av verksamheten, för vilka stat och trafiknäringslivet annorstädes sörja. Uppgiften håller på att växa föreningen över huvudet. Turistföreningen är den enda, som icke drager någon vinst av en ökad trafik, dess utgifter stiga blott i proportion till vad landet tar in på den. De direkta utgifterna för upplysningsverksamheten, vilka ännu för några få år sedan knappast överstego Fmk 10,000, belöpa sig numera till över Fmk 100,000, avlöningarna för nödig arbetskraft hava under de par senaste åren ökats med Fmk 60,000. För att skaffa sig medel till upprättande av de nödvändigaste härbärgen och täcka utgifterna för annan verksamhet har föreningen varit nödsakad att upptaga lån till ett sammanlagt belopp av Fmk 500,000. Till räntor och amortering av dessa skulder åtgår numera en avsevärd del av föreningens knappa årsinkomster till stort men för dess verksamhet. Det är därför otänkbart, att föreningen skulle kunna göra något av större betydelse för hotellfrågans lösning.

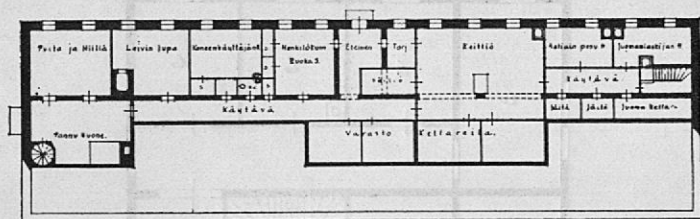
Turistväsendet i Finland håller på att driva in i en malström, ur vilken endast snabba åtgärder för hotellförhållandenas förbättrande kunna rädda det. Med eller mot vår vilja drivas vi till ett allt intimare samarbete med det

internationella turistväsendet, vilket för vart år som går utvecklar sig till ett allt mera komplicerat maskineri, vilket i växande grad verkar på de enskilda ländernas turistförhållanden och å sin sida röner påverkan av dessa. Våra utsikter förspillas ohjälpligen om vi ej följa med utvecklingen i andra länder. Finlands bekantgörande i utlandet, vilket för en ny stat som vår är av den allra största vikt, äventyras genom att ingen reklam kan bedrivas, som kunde hava till följd ett ökat antal besök av utlänningar. Vår kultur blir orättvist bedömd av de främlingar, vilka under nuvarande förhållanden besöka oss, och våra egna landsmän söka sig utomlands, där större komfort står dem till buds. Enda botemedlet är, att ändamålsenliga turisthotell, där gästerna känna sig omgivna av den kultur de hava rätt att av ett sådant ställe fordra och där de trivas, uppföras åtminstone på ovan angivna orter. Och såsom av ovanstående framgått är det blott staten som kan och har något intresse av att uppföra dem.

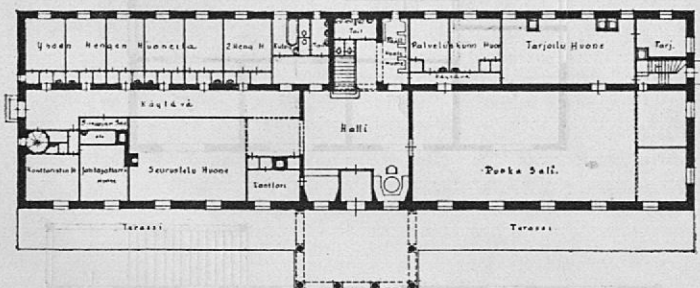
*Styrelsen för Turistföreningen
i Finland.*

Helsingfors 1927, Frenckellska Tryckeri Aktiebolaget.

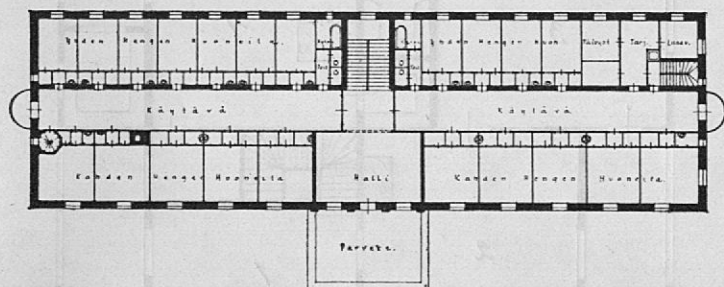
Förslag till nytt Statshotell på Punkaharju.

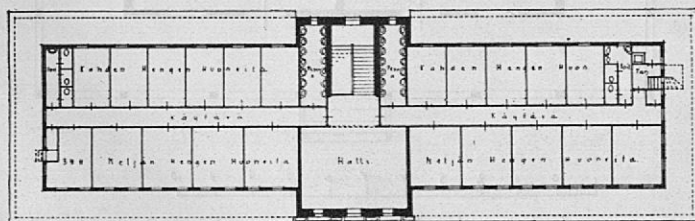
Plan av bottenvåningen.

Plan av I våningen.

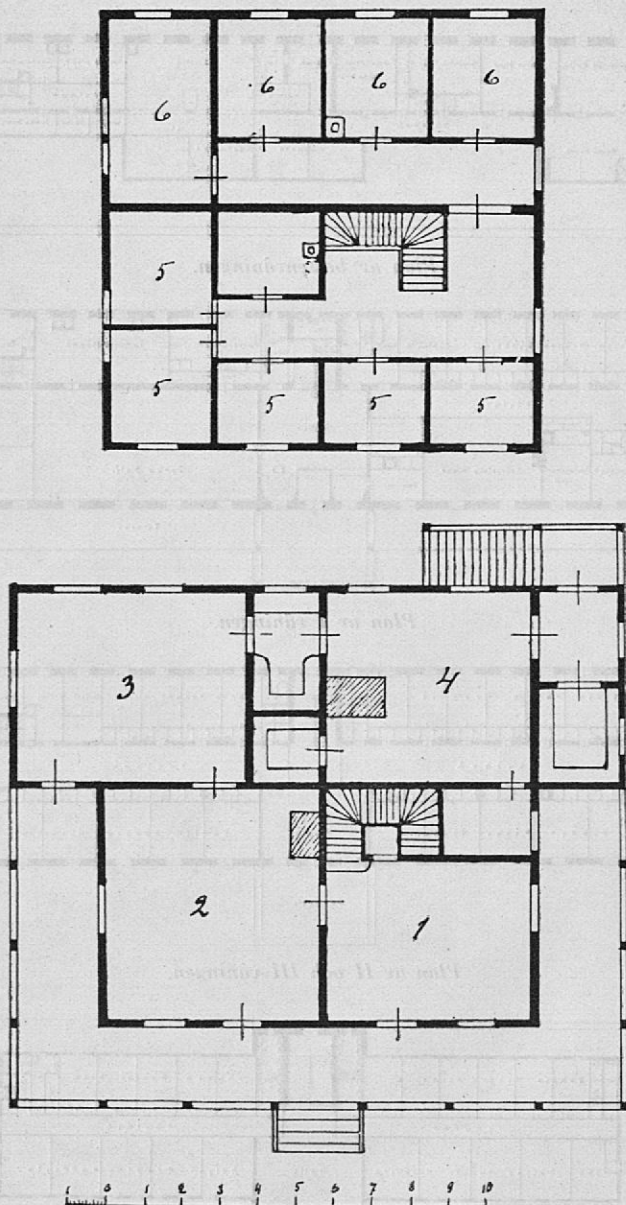

Plan av II och III våningen.

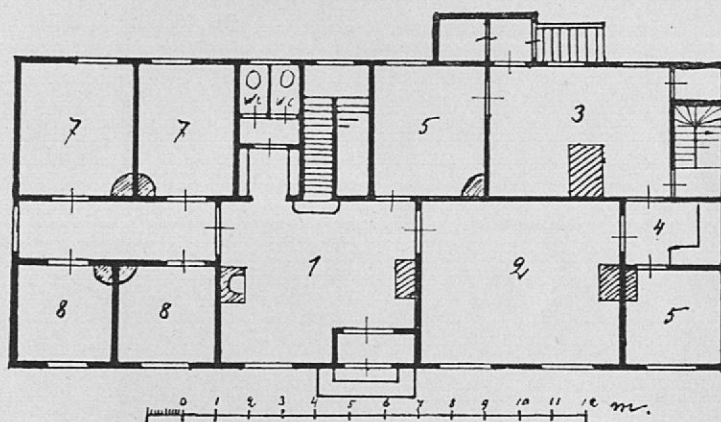
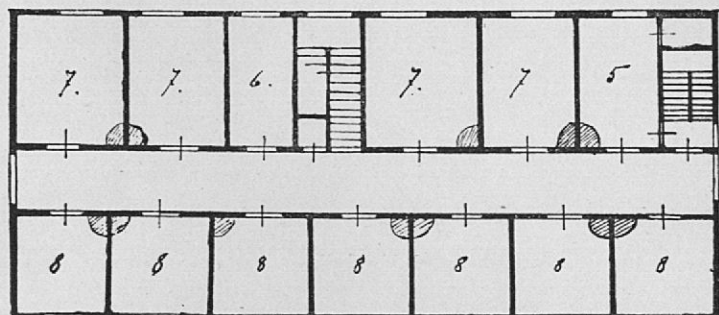
Plan av vindsvåningen.

Förslag till tillbyggnad av Kolin Tupa.

Den nuvarande byggnaden består av rummen 1 och 2 i nedre våningen samt 5 i övre våningen. 3, 4 och 6 planerad tillbyggnad.

Förslag till enkla hotellbyggnader i Lappland.

1 hall, 2 matsal, 3 kök, 4 serveringsrum, 5 rum för personalen, 6 förrådsrum, 7 rum för två personer, 8 rum för en person.

